Întâlnirea dintre despre Sfântul Efrem Sirul şi Sfântul Vasile cel mare

Povestirea întâlnirii dintre Sfântul Efrem Sirul (sărbătorit la 28 ianuarie) şi Sfântul Vasile cel mare (sărbătorit la (1 şi 30 ianuarie) la Cezareea rămâne de o neasemuită frumuseţe şi deosebit de pilduitoare pentru noi toţi.

Fraţilor, vreau să fac povestire despre dumnezeiescul Vasile şi despre Efrem Sirul, măcar că, pe unele le ştiţi şi pe altele le-aţi auzit. Efrem fericitul şi pururea pomenitul, pe când era în pustie, înştiinţându-se despre lucrurile cele minunate ale părintelui nostru Vasile, pe de o parte, văzându-le din luminarea Duhului Sfânt, iar, de altă parte, cunoscându-le din dragoste şi din întrebare, se ruga lui Dumnezeu cu osârdie, ca să-i descopere lui în ce fel este marele Vasile.

Şi în vis, a văzut un stâlp de foc, al cărui cap ajungând la cer, auzea un glas, zicându-i: "Efrem, Efrem, în ce chip vezi acest stâlp de foc, în acest fel este Vasile."

Deci, îndată, cuviosul Efrem, luând cu sine un tălmaci, de vreme ce nu ştia greceşte, a mers în Cesareea, la praznicul Arătării Domnului la Iordan şi, privind în taină de departe, a văzut pe Sfântul Vasile mergând la biserică cu multă slavă, îmbrăcat în haine luminoase şi clerul ce era împrejurul lui, tot aşa, în veşminte luminoase.

Şi, întorcându-se către tălmaciul care-l însoţea, Efrem i-a zis: ***"Mi se pare că în zadar ne-am ostenit, frate, pentru că acesta, fiind într-o asemenea stare, nu este precum l-am văzut."***

Şi, intrând în biserică, a stat într-un colţ, la loc ascuns, şi zicea singur, întru sine, grăind: ***"Noi, în pustie, suferind greutatea zilei şi zăduful, nimic n-am sporit, iar acesta, fiind întru atâta cinste omenească, este stâlp de foc. Mă minunez."***

Aşa gândind el, s-a înştiinţat despre dânsul, prin Duhul Sfânt, marele Vasile, care a trimis la dânsul pe arhidiaconul său, zicându-i: ***"Să mergi la uşa bisericii, cea dinspre apus, că vei afla acolo un monah, stând în colţul bisericii, dimpreună cu un altul, cu barba scurtă şi mic de stat, şi vei zice lui: "Vino şi să intri în altar, că te cheamă arhiepiscopul."***

Iar arhidiaconul, cu multă osteneală împingând poporul, a ajuns unde stătea cuviosul Efrem şi i-a zis: *"Părinte blagosloveşte, să mergi şi să intri în altar, că te cheamă arhiepiscopul."*

Iar Efrem, prin tălmaci, înţelegând cuvântul arhiepiscopului, a răspuns celui ce-l chema: ***"Ai greşit frate, pentru că noi suntem oameni străini şi nu ne ştie arhiepiscopul."***

Şi s-a dus arhidiaconul ca să spună lui Vasile acestea. În acea vreme Sfântul Vasile tocmai citea sfintele cărţi către popor. Şi a văzut cuviosul Efrem o limbă de foc grăind prin gura lui Vasile. După aceea, Vasile iarăşi a zis arhidiaconului: ***"Mergi şi spune acelui monah străin: "Cinstite Efrem, vino şi intră în Sfântul altar, că te cheamă arhiepiscopul."***

Şi, mergând, arhidiaconul i-a spus, precum i s-a poruncit lui şi s-a mirat de aceasta cuviosul Efrem şi a proslăvit pe Dumnezeu. Şi, făcând metanie a zis: ***"Cu adevărat mare este Vasile, cu adevărat stâlp de foc este Vasile, cu adevărat Duhul Sfânt vorbeşte prin gura lui !"*** Şi a rugat pe arhidiacon ca să vestească arhiepiscopului, că după săvârşirea sfintei slujbe, la loc deosebit, vrea să i se închine şi să-l sărute pe el.

Deci, săvârşindu-se sfânta slujbă, a intrat Sfântul Vasile în încăperea pentru paza vaselor şi chemând pe cuviosul Efrem, i-a dat lui întru Domnul, sărutare şi i-a zis: ***"Bine ai venit părinte, cel ce ai înmulţit ucenicii lui Hristos în pustie şi ai gonit dracii, cu puterea lui Hristos. Pentru ce ai îndurat atâta osteneală, ca să vezi un om păcătos ? Să-ţi dea ţie plată Domnul, pentru osteneala ta."***

Iar Efrem, prin tălmaci, răspunzând lui Vasile, i-a spus cele ce în inima lui erau pregătite. Şi s-a împărtăşit cu Preacuratele Taine, din sfintele mâini ale lui Vasile.

După aceasta, ospătându-se ei, a zis cuviosul Efrem către Sfântul Vasile: ***"Părinte preacinstite, un dar cer de la sfinţia ta, să-mi dai şi aceasta, prin lucrarea Duhului Sfânt, să mi se dăruiască mie."***

Iar marele Vasile i-a zis lui: ***"Spune cele ce-ţi sunt trebuincioase, că mult îţi sunt dator, pentru osteneala ce ţi-ai dat, cu atâta cale până la mine."***

Şi i-a zis lui cinstitul Efrem: ***"Ştiu, părinte, că toate câte vei cere de la Dumnezeu, îţi da ţie. Deci, vreau ca să te rogi bunătăţii Lui, să-mi dea mie să vorbesc greceşte."***

Iar el a răspuns: ***"Mai presus de puterea mea îţi este cererea, dar de vreme ce, cu bună nădejde ceri, cinstite Părinte povăţuitorule al pustiei, să mergem în biserica Domnului, şi să ne rugăm către Domnul, Care puternic este să asculte rugăciunea ta, pentru că scris este: "Voia celor ce se tem de El va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe ei."***

Şi, fiind la vreme cuviincioasă, au făcut rugăciune îndelung în biserică. Apoi, a zis marele Vasile: ***"Pentru ce, cinstite părinte, nu primeşti sfinţire de preot, vrednic fiind ?"***

Răspuns-a lui prin tălmaci: ***"Fiindcă păcătos sunt, stăpâne."***

Răspuns-a lui Sfântul Vasile: ***"O, de aş avea eu numai păcatele tale !"*** Şi i-a zis lui: ***"Să facem metanie."*** Şi îngenunchind ei la pământ, şi-a pus marele arhiereu mâna sa pe capul cuviosului Efrem şi a zis cu mare glas rugăciunea cea de hirotonie preoţească. Apoi, a zis către cuviosul: ***"Porunceşte acum ca să ne ridicăm de la pământ."***

Şi s-a limpezit limba lui Efrem şi a zis în limba grecească: ***"Mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău."*** Şi s-a împlinit Scriptura: ***"Atunci va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor."*** Deci au proslăvit toţi pe Dumnezeu, Cel ce-a limpezit limba lui Efrem în vorba grecească.

Apoi a petrecut cuviosul Efrem trei zile la Sfântul Vasile, veselindu-se duhovniceşte. Şi aşa, arhiepiscopul sfinţindu-l pe el ca preot, iar pe tălmaciul lui, diacon,

i-a slobozit pe ei cu pace, slăvind pe Dumnezeu, de cele ce au văzut şi au auzit, precum li se spusese lor.

Dumnezeului nostru, slavă !

Amin.